

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 115.462 van 6 februari 2003
in de zaak A. 132.649/VII-28.929**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. M. TEYMOURI,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Martelaarslaan 202

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Iraanse nationaliteit, op 5 februari 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2003 tot bevestiging van de beslissing tot weigering van toegang van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 januari 2003, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 januari 2003;

Gelet op de beschikking van 6 februari 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 5 februari 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. M. TEYMOURI, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij zet uiteen dat zij, uit vrees voor vervolging, haar land van herkomst op 29 november 2002 verlaten heeft met haar paspoort om naar Turkije te vluchten, waar zij ongeveer 40 dagen verbleven heeft. Zij is dan vanuit dit land naar België gereisd met een vals Duits paspoort.

1.2. Zij kwam aan in de luchthaven van Zaventem op 15 januari 2003 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.3. Op 16 januari 2003 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van toegang.

1.4. Op 30 januari 2003 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag bedrieglijk was en bevestigde hij de beslissing van de minister.

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat blijkt dat de verzoekende partij niet zal worden teruggeleid naar haar land van herkomst, Iran, maar naar Turkije, van waaruit zij naar België is gekomen; dat derhalve enkel rekening kan worden gehouden met het nadeel dat

de verzoekende partij beweert te zullen lijden bij terugkeer naar Turkije; dat de verzoekende partij uiteenzet dat zij, met haar Iraans paspoort, naar Turkije is gegaan, en dat zij vanuit dat land met een vals Duits paspoort naar België is gereisd; dat zij in haar verzoekschrift niet uiteenzet om welke reden zij Turkije had dienen te verlaten om met een vals paspoort naar België te vertrekken; dat zij, met betrekking tot het beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel, stelt dat zij thans vreest vervolgd te worden door de Turkse autoriteiten omdat zij gebruik heeft gemaakt van een vals paspoort om dit land te verlaten; dat bij gebrek aan nadere gegevens omtrent deze omstandigheid, moet aangenomen worden dat dit nadeel aan het eigen toedoen van de verzoekende partij te wijten is; dat het niet kan worden in aanmerking genomen; dat de eventuele vrees dat de verzoekende partij door de Turkse autoriteiten aan de Iraanse autoriteiten zal worden overgeleverd, die zij eveneens aanvoert ter ondersteuning van haar nadeel, niet nader wordt bewezen noch toegelicht;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de derde voorwaarde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
6 februari tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	H. KETS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. KETS.

E. BREWAEYS.